

Godziny urzędowania	Informacja w Sprawach	Czytelnia Akt	Biuro Podawcze
	Pn.- Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Pn.- Pt. 8 ⁰⁰ - 15 ³⁰	Pn.- Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰
Telefon	22 553 70 70	Wydz. I - IV ul. Jasna 2/4 22 553 78 21, 22 553 78 22	ePUAP
	Radom 48 368 99 08	Wydz. V - VII ul. J. Pankiewicza 4 22 553 70 37	/wsa_waw/SkrytkaESP
Email	informacja@warszawa.wsa.gov.pl	czytelnia@warszawa.wsa.gov.pl	
NIP 525-2283-365	REGON 015608709	Konto Bankowe Sądu 96 1010 1010 0078 1022 3100 0000	
Wynik rozprawy dostępny po zakończeniu posiedzenia Sądu, najpóźniej w dniu następnym na stronie: http://etr.warszawa.wsa.gov.pl			

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie**
WYDZIAŁ II
ul. Jasna 2/4
00-013 Warszawa

Dnia **13 grudnia 2019 r.**
Sygn. akt II SA/Wa 1003/19

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt sądu

**Stowarzyszenie „Sieć Obywatelska -Watchdog
Polska”**
ul. Ursynowska 22/2
02-605 Warszawa

DORĘCZENIE ODPISU WYROKU

W wykonaniu zarządzenia z dnia 11 grudnia 2019 r. sekretariat Wydziału II Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego doręcza Skarżącemu – odpis wyroku z dnia 5 grudnia 2019 r. wraz z uzasadnieniem.

Małgorzata Plichta
starszy specjalista

POUCZENIE

1. Od powyższego wyroku przysługuje skarga kasacyjna do Naczelnego Sądu Administracyjnego, w terminie 30 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem, za pośrednictwem tutejszego Sądu, przy czym oddanie pisma w placówce Poczty Polskiej S.A. (będącej operatorem wyznaczonym w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe), albo placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo polskim urzędzie konsularnym, jak również złożenie pisma przez żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej albo przez osobę pozbawioną wolności w administracji zakładu karnego lub aresztu śledczego oraz przez członka załogi polskiego statku morskiego u kapitana statku jest równoznaczne z wniesieniem go do Sądu. Datą wniesienia pisma w formie dokumentu elektronicznego jest określona w urzędowym poświadczeniu odbioru data wprowadzenia pisma do systemu teleinformatycznego sądu (art. 83 § 3, 4 i 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm. zwanej dalej „p.p.s.a.”).
2. Skarga kasacyjna złożona po upływie wskazanego powyżej trzydziestodniowego terminu zostanie odrzucona (art. 178 p.p.s.a.).
3. Skarga kasacyjna powinna być sporządzona przez pełnomocnika będącego: adwokatem lub radcą prawnym. Skarga kasacyjna sporządzona przez podmiot nieuprawniony będzie odrzucona bez merytorycznego rozpoznania.

4. Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz przyznanie adwokata, radcy prawnego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu określonym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 2015 r. w sprawie określenia wzoru i sposobu udostępnienia urzędowego formularza wniosku o przyznanie prawa pomocy w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz sposobu dokumentowania stanu majątkowego, dochodów lub stanu rodzinnego wnioskodawcy (Dz. U. z 2015 r. poz. 1257, z późn. zm.). Złożenie tego wniosku nie przerywa biegu terminu do wniesienia skargi kasacyjnej.
5. Urzędowe formularze, o których mowa w pkt 4, są udostępniane we wszystkich wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, w urzędach gmin, a także w Internecie pod adresem: <http://www.warszawa.wsa.gov.pl>.

WYROK**W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 5 grudnia 2019 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA

Andrzej Góraj (spr.)

Sędzia WSA

Andrzej Wieczorek

Asesor WSA

Joanna Kruszewska-Grońska

Protokolant specjalista

Maria Zawada

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 grudnia 2019 r.

sprawy ze skargi Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z siedzibą
w Warszawie

na decyzję Głównego Lekarza Weterynarii

z dnia 19 marca 2019 r. nr GIWpr025-6/2019 (1)

w przedmiocie odmowy udostępnienia informacji publicznej

- 1. uchyła zaskarżoną decyzję,**
- 2. zasądza od Głównego Lekarza Weterynarii na rzecz Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z siedzibą w Warszawie kwotę 200 zł (słownie: dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.**

Na oryginale właściwe podpisy
za zgodność z oryginałem

Małgorzata Plichta

starszy specjalista

UZASADNIENIE

Wnioskiem z 28 lutego 2019 r. Stowarzyszenie Sieć Obywatelska – Watchdog Polska zwróciło się do Głównego Lekarza Weterynarii - Inspekcji Weterynaryjnej, w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej m.in. o podanie listy podmiotów, do których trafiło mięso z ubojni w Kalinowie w 2018r. i do dnia zamknięcia ubojni – w formie nazwa i adres firmy, ilość mięsa w tonach lub kilogramach.

Główny Lekarz Weterynarii decyzją z 19 marca 2019r. odmówił uwzględnienia powyższego wniosku strony.

Wskazał w uzasadnieniu, że posiada informacje tylko o tych podmiotach, które zaopatrzyły się w mięso poddane ubojowi w dniach 10, 11,12 oraz 14 stycznia 2019 r. w ww. ubojni, więc tej informacji odmówił wnioskodawcy.

W dalszej części przywołał art. 1 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej, w myśl którego, przepisy tej ustawy nie naruszają przepisów innych ustaw, określających odmienne zasady i tryb dostępu do informacji, będących informacjami publicznymi, pod warunkiem że nie ograniczają obowiązków przekazywania informacji publicznej do centralnego repozytorium informacji publicznej, o którym mowa w art. 9b ust. 1.

Przywołał też art. 52 ust. 1 rozporządzenia 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE. L31, z: 28 01. 2002 r. str. 1, z późn. zm.) podnosząc, że określa on reguły poufności dla systemu wczesnego ostrzegania obowiązujące pracowników właściwych organów, w tym również dla pracowników Inspekcji Weterynaryjnej.

Mając na uwadze treść powyższej regulacji uznał, że ujawnieniu podlegają tylko informacje wymienione w ww. przepisie, a mianowicie dotyczące identyfikowalności produktu, natury ryzyka i podjętych środków, chyba że ujawnienia dodatkowych informacji wymagają okoliczności mające na celu ochronę zdrowia. Natomiast listy dystrybucyjne, o które wnioskuje strona nie mieszczą się w ocenie organu w informacji, którą organ może udzielić, a za ich ujawnieniem nie przemawiają inne wymienione wyżej okoliczności.

Kolejną regulacją, która przewiduje odrębny tryb udzielania informacji publicznej jest zdaniem organu ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2018 r. poz. 1987, z późn. zm.), która w art. 156 § 5 i § 5a przewiduje zasady, tryb i formę udostępnienia akt postępowania przygotowawczego, czyli określonych informacji publicznych, tj. zawartych w aktach spraw prowadzonych przez prokuraturę. Natomiast w sprawie przedmiotowej rzeźni Prokuratura Okręgowa w Ostrowi Mazowieckiej prowadzi postępowanie karne pod sygnaturą PO 1 Ds. 7.2019, a listy dystrybucyjne stanowią jedne z przekazanych informacji i jako takie są włączone w akta postępowania przygotowawczego. Natomiast w myśl art. 156 § 5 kpk, zasadą jest, że w toku postępowania przygotowawczego, tylko stronom, obrońcom, pełnomocnikom i przedstawicielom ustawowym udostępnia się akta, umożliwia sporządzanie odpisów i kopii oraz wydaje odpłatnie uwierzytelnione odpisy lub kopie. Jedynie za zgodą prokuratora akta w toku postępowania przygotowawczego mogą być w wyjątkowych wypadkach udostępnione także innym osobom. Tak więc, jeżeli postępowanie karne nie jest zakończone, to wgląd do akt sprawy w toku postępowania przygotowawczego podlega rygorom art. 156 § 5 kpk.

Wnioskodawca złożył do tut. Sądu skargę na powyższą decyzję zarzucając organowi naruszenie:

- 1) art. 61 ust. 1 i art. 61 ust. 3 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, w zakresie w jakim z przepisów tych wynikają podstawy ograniczania prawa do informacji ze względu na m.in. ochronę wolności i praw podmiotów gospodarczych, przy spełnieniu przesłanki proporcjonalności i konieczności, poprzez ograniczenie prawa do informacji niespełniającego wymogu konieczności i proporcjonalności dokonanego ograniczenia poprzez zbyt ekstensywną odmowę udostępnienia informacji,
- 2) art. 5 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej w zw. z w zakresie w jakim z przepisów tych wynika, że prawo do informacji podlega ograniczeniu ze względu na tajemnicę ustawowo chronioną, poprzez błędne zastosowanie, polegające na przyjęciu, że art. 52 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski, Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności, stanowi tajemnicę ustawowo chronioną oraz poprzez błędne

zastosowanie, polegające na błędnym przyjęciu, że żądane przez Stowarzyszenie informacje są objęte dyspozycją 52 wskazanego rozporządzenia

3) art. 156 § 5 i § 5a kodeksu postępowania karnego

4) art. 7 i 77 K.p.a.

W uzasadnieniu skargi rozwinięto w/powołane zarzuty, zwracając szczególną uwagę na zasadę jawności wyrażoną w art.10 powołanego przez organ Rozporządzenia, a także na brak wykazania przez organ potrzeby ograniczenia owej jawności.

Odnosząc się do argumentacji organu opartej na przepisach K.p.k. podkreślono, że niniejszy wniosek nie został skierowany do organu prowadzącego postępowanie karne, bowiem adresat wniosku nie jest takim podmiotem.

W odpowiedzi na skargę organ wniósł o jej oddalenie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje:

zgodnie z art. 1 § 1 i 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 2107 ze zm.), sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości przez kontrolę działalności administracji publicznej, sprawowaną pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej.

Skarga analizowana pod tym kątem zasługiwała na uwzględnienie.

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy wskazać należało, iż jej istota sprowadzała się do oceny tego, czy informacja o której przekazanie zwrócił się skarżący, jest dostępna w trybie wynikającym z innego aktu prawnego niż ustawa o dostępie do informacji publicznej. Należy bowiem pamiętać o tym, że w myśl art.1 ust.2 ustawy z 06.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. z 2019 r. poz. 1429) przepisy ustawy nie naruszają przepisów innych ustaw określających odmienne zasady i tryb dostępu do informacji będących informacją publiczną.

Powołany przepis, co do zasady, dopuszcza więc możliwość odmiennego niż w omawianej ustawie, uregulowania kwestii dostępu do informacji publicznej w innych aktach prawnych. Konsekwencją takiego unormowania jest to, że ustawodawca dopuścił możliwość, by w innych normach prawnych znajdowały się odmienne

regulacje od tych jakie są zawarte w omawianej ustawie, a więc także m.in. np. zawężające krąg podmiotów uprawnionych do dostępu do informacji publicznej czy też odmiennie regulujących jego zasady.

Stąd więc w konsekwencji powyższego w sytuacji, gdy inna ustawa, czy inny akt prawny zawiera w sobie unormowania dotyczące dostępu do określonej informacji, to nie zachodzi możliwość stosowania ustawy o dostępie do informacji publicznej w celu obejścia tej innej regulacji. Inaczej rzecz ujmując, regulacje dotyczące dostępu do konkretnych informacji, zawarte w innych aktach prawnych, wyłączają możliwość domagania się udostępnienia informacji publicznej w oparciu o unormowania ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Należy jednak mieć na względzie to, że powyższe nie oznacza swobodnego automatyzmu w stosowaniu przez pytane podmioty innych regulacji prawnych odnoszących się do dostępu do informacji publicznej. Adresat wniosku, przystępując do jego rozpoznania w oparciu o inne regulacje prawne, powinien w pierwszym rzędzie przekonać wnioskodawcę (i ewentualnie Sąd) do tego, że to właśnie te inne regulacje znajdą zastosowanie przy rozpoznawaniu danego wniosku.

Przechodząc do realiów niniejszej sprawy wskazać należało, że okolicznością niesporną było to, że pytany podmiot wydając skarżoną decyzję przyjął, iż może rozpoznać wniosek strony w oparciu o art.52 Rozporządzenia (WE) Nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich 1.2.2002). W oparciu o w/w przepis rozpoznał więc sprawę powołując się na tajemnicę zawodową opisaną w przywołanej regulacji.

Dokonując powyższego zabiegu, pytany organ nie dokonał jednak żadnych ustaleń stanu faktycznego, które mogłyby wskazywać na to, że regulacja art.52 w/w Rozporządzenia, winna znaleźć zastosowanie w sprawie. Brak przedmiotowych ustaleń jest zaś o tyle istotny, że wspomniany art.52 ustalający reguły poufności dla systemu wczesnego ostrzegania, znajduje się w Sekcji 1 rozporządzenia Nr 178/2002 określonej jako „System wczesnego ostrzegania”.

Aby więc móc skutecznie rozpoznać sprawę w oparciu o regulacje odnoszące się do systemu wczesnego ostrzegania, organ winien udowodnić, że informacja żądana przez wnioskodawcę, należy do kategorii owego systemu wczesnego ostrzegania.

Zgodnie zaś z art. 50 omawianego rozporządzenia, system wczesnego ostrzegania ma za zadanie powiadamianie o bezpośrednim lub pośrednim niebezpieczeństwie grożącym zdrowiu ludzkiemu, a pochodzącemu z żywności lub pokarmu.

Reasumując, organ przechodząc na regulacje art. 52 omawianego rozporządzenia, miał obowiązek dokonania uprzedniej analizy żądanych do udostępnienia treści. Z analizy owej winien zaś wysnuć wniosek, że przedmiot żądania dotyczy wspomnianego bezpośredniego lub pośredniego niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzkiego. Tylko bowiem taka konkluzja organu, upoważniała go do oceny wniosku inicjującego niniejsze postępowanie przez pryzmat przepisów Rozporządzenia (WE) Nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich 1.2.2002), a nie przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Treść uzasadnienia skarżonej decyzji wskazuje w ocenie tut. Sądu na to, że organ uchybił w/w obowiązkowi. Nie dokonał bowiem żadnej analizy spornego żądania przez pryzmat jego pośredniego lub bezpośredniego związku z niebezpieczeństwem dla zdrowia ludzkiego.

Nie sposób także uznać, aby powyższy brak organ skutecznie uzupełnił na etapie postępowania sądowego. W odpowiedzi na skargę zawarł bowiem jedynie zdawkowe stwierdzenie o wycofaniu z obrotu mięsa, którego dotyczył niniejszy wniosek. Organ nie doprecyzował jednak powyższej kwestii. Nie wyjaśnił nawet tego, kiedy doszło do wycofania mięsa z obrotu. Niezależnie więc od tego, że przedmiotem oceny Sądu administracyjnego jest decyzja a nie pisma procesowe stron postępowania, to przywołana uwaga zawarta w odpowiedzi na skargę, wobec jej lakoniczności, nie rozwiązała wątpliwości co do istnienia związku pomiędzy przedmiotem wniosku a pośrednim lub bezpośrednim niebezpieczeństwem dla zdrowia ludzkiego o jakim mowa w art. 50 omawianego Rozporządzenia.

Skoro zaś nie udowodnił tego, że przedmiotem wniosku strony jest materia wchodząca w zakres systemu wczesnego ostrzegania opisanego w Sekcji 1 omawianego Rozporządzenia, to przedwczesnym było stosowanie przez organ art.52 Rozporządzenia (który dot. poufności ale tylko dla systemu wczesnego ostrzegania). Konsekwentnie przedwczesnym było także wypowiedzanie się co do merytorycznej zasadności samego wniosku.

Za chybione należało też uznać twierdzenia skarżonej decyzji, że inny tryb dostępu do żądanej informacji wynika z przepisów Kodeksu postępowania karnego, bowiem żądana lista dystrybucyjna znajduje się w aktach postępowania karnego. Umknęło bowiem uwadze organu to, że wniosek niniejszy nie został wywieziony wobec Prokuratora Okręgowego i nie dotyczy dostępu do akt postępowania. Pytany podmiot nie jest zaś dysponentem akt postępowania prokuratorskiego. Okoliczność, iż pewne informacje znajdują się również w aktach takiego postępowania, nie uniemożliwia żądania ich udostępnienia przez inny organ, jako informacji publicznej.

W związku z powyższym, uznając że skarżona decyzja narusza prawo, Wojewódzki Sad Administracyjny w Warszawie orzekł jak w wyroku na podstawie art.145 § 1 pkt 1c ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1307 z późn. zm.).

Ponownie rozpoznając sprawę organ będzie zobowiązany do tego, aby dokonać analizy przedmiotu żądania, przez pryzmat jego pośredniego lub bezpośredniego związku z niebezpieczeństwem dla zdrowia ludzkiego, o czym stanowi art. 50 Rozporządzenia (WE) Nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z 28 stycznia 2002r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich 1.2.2002). Dopiero zaś wyjaśnienie przez organ istnienia (lub nieistnienia) powyższej okoliczności, umożliwi organowi ocenę sposobu rozpoznania samego wniosku. Bez bowiem dokonania wyjaśnień przez organ w powyższym zakresie nie będzie wiadomym, czy winien on rozpoznawać sprawę w oparciu o przepisy ustawy o dostępie do informacji publicznej, czy też winien powiadomić wnioskodawcę pismem, że do rozpoznania sprawy znajdują zastosowanie przepisy innego aktu prawnego.

na oryginale właściwe podpisy
zgodność z oryginałem

Margorata Plichta
starszy specjalista